

Powołani do jedności z Bogiem

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

- Wyjaśnienie, czym jest powołanie człowieka do świętości;
- Wskazanie na przykazanie miłości jako fundamentu, na którym opiera się życie w różnych wspólnotach.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Uczeń:

- wie, czym jest powołanie do świętości;
- wyjaśnia, jak realizować powołanie do świętości;
- tłumaczy, czym charakteryzują się wspólnoty, w których żyje człowiek;
- opisuje, jak powinien się zachowywać człowiek, żyjąc we wspólnocie;
- wskazuje na przykazanie miłości jako na fundament życia we wspólnocie.

Pojęcia i postaci

Powołanie, świętość, wspólnota, rodzina, Ojczyzna, Kościół, szkoła, grupa koleżeńska.

Wartości

Dążenie do świętości, kierowanie się przykazaniem miłości bliźniego.

Metody i środki

Rozmowa kierowana, miniwykład, tworzenie definicji, praca z podręcznikiem, kartki z hasłami do metody tworzenie definicji.

Propozycja realizacji

Modlitwa na rozpoczęcie

Ojcze nasz.

Cele lekcji. Nauczyciel podaje cele w języku ucznia: będę wiedział, co to znaczy, że jestem powołany do świętości; będę umiał wyjaśnić, jak to powołanie realizować; będę potrafił omówić, dlaczego przykazanie miłości jest kluczowe w budowaniu każdej wspólnoty.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel prosi uczniów, żeby powiedzieli, jakie zadania muszą realizować w swoim życiu. Odpowiedzi można zapisać na tablicy, żeby uczniom łatwiej było zrozumieć dalszy ciąg tej metody. Następnie nauczyciel pyta uczniów, dlaczego powinni realizować wymienione zadania. Należy dążyć do wniosku, że mają one przygotować ich do dorosłego, samodzielnego życia. W dalszej fazie nauczyciel prosi o podanie zadań, które powinni realizować uczniowie, gdy już będą ludźmi dorosłymi. Odpowiedzi można również zapisać na tablicy. Tak jak wcześniej, nauczyciel pyta, dlaczego dorośli ludzie powinni je realizować. Wnioskiem z tej dyskusji powinno być stwierdzenie, że dorośli podejmują swoje zadania dla własnego rozwoju, dobra dzieci, wnuków – przyszłych pokoleń, dla dobra Ojczyzny, świata itp.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel wyjaśnia, że każdy z nas ma swoje zadania. Zmieniają się one w miarę tego, jak dorastamy. Mimo tego, że są one istotne i mogą zaważyć na naszej przyszłości, nie wolno nam zapomnieć, że każdy z nas ma jedno podstawowe i fundamentalne zadanie – dążenie do świętości, dążenie do zjednoczenia z Bogiem. Po to żyjemy tutaj na ziemi, żeby kiedyś spotkać się z Bogiem w niebie. Zadania, które mamy na co dzień, nie stoją w sprzeczności z naszym dążeniem do świętości. Wręcz przeciwnie. Sumiennie je realizując, również wypełniamy Boży plan i możemy stawać się bardziej podobni do Jezusa. Rzetelna nauka, szacunek i posłuszeństwo wobec rodziców czy opiekunów, pomoc koleżeńska, dbanie o środowisko stanowią niektóre zadania ucznia klasy VIII, których realizacji oczekuje Bóg. Jednak nawet najdokładniejsze ich wykonanie nie wypełni w stu procentach zadania dążenia do świętości. Pełne zjednoczenie z Bogiem wymaga życia wiary, sakramentów, modlitwy, okazywania innym miłosierdzia i bezinteresownej pomocy.

Podobnie jak wykonywanie codziennych zadań ma nam przynieść korzyść w przyszłości, tak świadome dążenie do świętości ma nam dać nadzieję na zbawienie.

Metoda – tworzenie definicji. Nauczyciel wyjaśnia uczniom, że zadania, o których była mowa wcześniej, nie są realizowane przez człowieka w oderwaniu od innych osób. Żyjemy we wspólnotach, grupach i w nich realizujemy nasze obowiązki. Nauczyciel wyjaśnia, że zadaniem uczniów będzie stworzenie definicji (nauczyciel może poprosić o napisanie jednej lub kilku różnych definicji) hasła, które otrzymają. Następnie dzieli klasę na pięć grup (jeżeli klasa jest mała, można ograniczyć liczbę grup do trzech pierwszych) i rozdaje im hasła: rodzina, Ojczyzna, Kościół, szkoła, grupa koleżeńska. Po zakończeniu pracy nauczyciel prosi uczniów o odczytanie napisanych definicji. W razie potrzeby koryguje wypowiedzi uczniów. W dalszej fazie prosi, żeby uczniowie w tych samych grupach zastanowili się i podali, jak poszczególne zadania powinni realizować w tych wspólnotach. Przedstawiciele grup podają swoje pomysły, a nauczyciel ewentualnie uzupełnia wypowiedzi uczniów.

Metoda – rozmowa kierowana. Nauczyciel prosi uczniów, żeby zastanowili się, co jest wspólnego w tych wszystkich zadaniach, które powinni realizować. Należy dążyć do tego, by uczniowie wyjaśnili, że żyjąc w danej wspólnotcie, mają starać się o jej rozwój i umocnienie. Nauczyciel wskazuje, że fundamentem takiego traktowania grup, w których żyjemy, jest realizowanie przykazania miłości bliźniego. Następnie prosi, żeby uczniowie wyjaśnili, jak w konkretnych sytuacjach można to przykazanie realizować. Należy w taki sposób prowadzić uczniów, aby wskazali, że miłość realizujemy, ofiarowując siebie innym osobom – zapominając o swojej przyjemności czy wygodzie na rzecz drugiego człowieka, a także przez przebaczenie tym, którzy wobec nas zawinili.

Metoda – praca z podręcznikiem. Uczniowie samodzielnie lub w grupach wykonują ćwiczenie 1 z podręcznika (punkt „Praca na lekcji”). Po zakończeniu pracy uczniowie prezentują swoje odpowiedzi.

Metoda – miniwykład. Nauczyciel wyjaśnia, że przeciwieństwem miłości bliźniego jest m.in. grzech społeczny. Polega on na szukaniu własnej korzyści kosztem grup, w których żyjemy. Przykładem takich grzechów może być niszczenie wspólnego dobra, np. w domu czy w szkole, niedbanie

o środowisko czy zaśmiecanie go. Nauczyciel uwrażliwia uczniów, żeby nie lekceważyli takich złych zachowań.

Podsumowanie lekcji

W naszym życiu realizujemy wiele zadań. Inne powinności ma młodzież, inne dorośli. Najważniejszym naszym zadaniem jest jednak to, żebyśmy dążyli do świętości, czyli do zjednoczenia z Bogiem. Sumienne wykonywanie codziennych obowiązków ma być jedną z dróg do tego celu. Nie można jednak zapomnieć o sakramentach czy modlitwie. Zadania te realizujemy, żyjąc w różnych wspólnotach. Naszym zadaniem jest kierowanie się w nich przykazaniem miłości. To jest konieczne, by grupy te mogły się rozwijać i wzmacniać.

Modlitwa na zakończenie

Z podręcznika.

Praca domowa

Z podręcznika.

Korelacja z edukacją szkolną

- Język polski:

Bohaterowie, którzy odnaleźli prawdziwy sens życia (np. pan Scrooge z *Opowieści wigilijnej* Ch. Dickensa, Marek Winicjusz z *Quo vadis* H. Sienkiewicza, Jacek Soplica z *Pana Tadeusza* A. Mickiewicza), lub bohaterowie, którzy oddali się pogoni za fałszywymi wartościami (np. Żona modna z utworu I. Krasickiego lub tytułowa bohaterka *Balady* J. Słowackiego)

Obrazy literackie różnych rodzajów miłości – przywiązania (np. Lis z *Małego Księcia* A. de Saint-Exupéry'ego), miłości rodzicielskiej (np. miłość Jana Kochanowskiego do córki wyrażona w *Trenach*), zakochania (np. motyw miłości w drugiej części *Dziadów* A. Mickiewicza, miłość Winicjusza do Ligii w *Quo vadis* H. Sienkiewicza), miłość Ojczyzny (postawa bohaterów *Kamieni na szaniec* A. Kamińskiego).

- Wiedza o społeczeństwie:

Człowiek odpowiedzialny za wspólnotę, w której żyje – społeczna natura człowieka: człowiek istotą społeczną.

Rodzina – rodzina jako grupa społeczna; rola rodziców i osób starszych w rodzinie; wartości ważne dla rodziny; wpływ, jaki rodzina wywiera na dzieci; prawa i obowiązki dzieci w rodzinie.

Powołanie człowieka a patriotyzm – wspólnoty narodowe/etniczne i Ojczyzna: przejawy postawy patriotycznej młodego i dorosłego człowieka; różne tożsamości społeczno-kulturowe i ich współistnienie; przejawy ksenofobii, rasizmu, szowinizmu i antysemityzmu oraz potrzeba przeciwstawiania się tym zjawiskom.

Odpowiedzialność za życie publiczne – udział obywateli w życiu publicznym – społeczeństwo obywatelskie: cnoty obywatelskie (odpowiedzialność, troska o dobro wspólne, aktywność, przedsiębiorczość, solidarność, roztropność, tolerancja, odwaga cywilna); przykłady działań wybitnych Polaków.

- Język obcy nowożytny oraz język mniejszości narodowej lub etnicznej: Słownictwo religijne, np. miłość, świętość, powołanie.